

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי נמי, עד כאן לא קא"ר ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא התם, אלא דאיתעביד ליה צורך גבוה ולא צריך אחולי שבת, אבל הכא דלא איתעביד ליה צורך גבוה וצריך לאחולי שבת, אימא כרבנן סבירא ליה									ז	◊	סד.
ר' ישמעאל ורבי חנינא סגן הכהנים אמרו דבר אחד	אלא אמר רבה:									■	סד.
בשבת נקצר ביחיד, במגל אחד ובקופה אחת, ובחול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות	דתנן, רבי חנינא סגן הכהנים:								◆	■	סד.
אחד שבת ואחד חול - בשלש קופות ובשלש מגלות	חכמים:								◆	■	סד.
מי לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם: כיון דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.										■	סד.
ממאי? דלמא עד כאן לא קא"ר ישמעאל הכא, אלא דליכא פרסומי מילתא, אבל התם דאיכא פרסומי מילתא, אימא כרבנן סבירא ליה										ז	סד.
אי נמי, עד כאן לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם, דאי בחד אי בשלשה צורך גבוה מיתעביד כהלכתו, אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה, אימא כרבנן סבירא ליה										ז	סד.
רבי ישמעאל ורבי יוסי אמרו דבר אחד	אלא אמר רב אשי:									■	סד.
בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת	דתנן: [ת"ק]								◆	■	סד.
אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת	רבי יוסי:								◆	■	סד.
מי לא א"ר יוסי התם: כיון דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.										■	סד.
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא, אלא דליכא נמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא, אבל התם דנמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא, אימא כרבנן סבירא ליה										ז	סד.
אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם, אלא דליכא צורך גבוה ולא ניתנה שבת לדחות, אבל הכא דאיכא צורך גבוה וניתנה שבת לדחות, אימא כרבנן ס"ל.										ז	סד.
שחט שתי חטאות של ציבור ואינו צריך אלא אחת - אמר רבה, ואיתימא רבי אמי: חייב על השניה ופטור על הראשונה, ואפילו נתכפר לו בשניה, ואפילו נמצאת ראשונה כחושה.	איתמר: [רבה], ואיתימא רבי אמי									■	סד.
ומי אמר רבה הכי?										ז	סד.
היו לפניו שתי חטאות, אחת שמינה ואחת כחושה, שחט שמינה ואח"כ שחט כחושה - חייב, כחושה ואח"כ שמינה - פטור ולא עוד, אלא שאומרים לו: הבא שמינה לכתחלה ושחוט	והאמר רבה:									■	סד.
איבעית אימא: סמי כחושה מקמייתא										!	סד.
ואיבעית אימא: ההיא רבי אמי אמרה.										!	סד.
נמצאת הראשונה כחושה בבני מעיין, מהו? בתר מחשבתו אזלינן וגברא לאיסורא קא מיכוין, או דלמא בתר מעשיו אזלינן?	רבינא לרב אשי:									^	סד.
לאו היינו דרבה ורבא?	א"ל: [רב אשי]									!	סד.
שמע שטבע תינוק בים, ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים - חייב, להעלות דגים והעלה דגים ותינוק - רבא אמר: חייב	דאיתמר: [רבא]								◆	■	סד.
פטור	רבה:								◆	■	סד.
ועד כאן רבה לא קא פטר, אלא כיון דשמע, אמר' נמי דעתיה אתינוק, אבל לא שמע - לא.										!	סד.
היינו פלוגתייהו דרבה ורבא	ואיכא דאמרי, א"ל: [רב אשי]									■	סד.
שמע שטבע תינוק בים, ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים - חייב, להעלות דגים והעלה תינוק ודגים - רבה אמר: פטור	דאיתמר: [רבה]								◆	■	סד.
חייב	רבא:								◆	■	סד.
רבה אמר פטור, זיל בתר מעשיו	[רבה]									■	סד.
ורבא אמר חייב, זיל בתר מחשבתו.	[רבא]									■	סד.
חולה שאמדהו לגרוגרת אחת, ורצו עשרה בני אדם והביאו עשרה גרוגרות בבת אחת - פטורין, אפילו בזה אחר זה, אפילו קדם והבריא בראשונה.	רבה:									■	סד.
חולה שאמדהו לשתי גרוגרות, ויש שתי גרוגרות בשתי עוקצין ושלש בעוקץ אחת, הי מינייהו מייתינן? שתים מייתינן דחזו ליה, או דלמא שלש מייתינן דקא ממעטא קצירה?	בעי רבא:									^	סד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פשיטא שלש מייתנין, דעד כאן לא קאמר ר' ישמעאל התם, אלא דכי ממעט באכילה קא ממעט קצירה, אבל הכא דכי קא ממעט באכילה קא מפשא קצירה, ודאי שלש מייתנין.										!	◇	סד:
מצות העומר להביא מן הקרוב, לא ביכר הקרוב לירושלים - מביאין אותו מכל מקום.											■	מ
מעשה שבא העומר מגגות צריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.										○	◇	סד:
מ"ט?										^		סד:
איבעית אימא: משום כרמל										!	◇	סד:
ואיבעית אימא: משום דאין מעבירין על המצות.										!	◇	סד:
מעשה שבא העומר מגגות צריפין.										○	◇	<
כשצרו מלכי בית חשמונאי זה על זה, והיה הורקנוס מבוחר ואריסטובולוס מבפנים. בכל יום ויום היו משלשלין להן דינרין בקופה ומעלין להן תמידין.	ת"ר:									○	■	◇
היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית, לעז להם בחכמת יונית, אמר להן: כל זמן שעסקין בעבודה אין נמסרין בידכם.										○	■	◇
למחר שלשלו להן דינרין בקופה והעלו להן חזיר, כיון שהגיע לחצי חומה נעץ צפרניו בחומה, ונודעזעה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה.										○	■	◇
באותה שעה אמרו: ארור שיגדל חזיר, וארור שילמד בנו חכמת יונית.										○	■	◇
ועל אותה שעה שנינו: מעשה שבא עומר מגגות צריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.										○	■	◇
כי מטא עומר, לא הוו ידעי מהיכא אייתי עומר, אכרו, אתא ההוא חרשא אותיב חדא ידא אייגרא וחדא ידיה אצריפא										○	■	◇
מי איכא דוכתא דשמה גגות צריפין או צריפין גגות?	אמר להו מרדכי:									○	■	◇
בדקו ואשכחוה.										○	■	◇
כי בעי לאתוי שתי הלחם, לא הוו ידעי מהיכא לאתויי, אכרו, אתא ההוא גברא חרשא אותיב ידיה אעיניה וחדא ידא אסיכרא										○	■	◇
ומי איכא דוכתא דשמה עין סוכר או סוכר עין?	אמר להו מרדכי:									○	■	◇
בדקו ואשכחו.										○	■	◇
הנהו שלש נשים דאייתו שלש קינין, חדא אמרה לזיבתי, וחדא אמרה לימתי, וחדא אמרה לעונתי סבור מינה: זיבתי - זבה ממש, לימתי - לימתי ממש, לעונתי - לעונתה, דכולהו חדא חטאת וחדא עולה										○	■	◇
שמא בזוב סיכנה? שמא בים סיכנה? שמא בעינה סיכנה? דכולהו עולות ניהו	אמר להו מרדכי:									○	■	◇
בדוק ואשכח.										○	■	◇